

ΠΑΡΟΕΝΩΝ

ΑΡ. 2

ΡΙΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ

ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο θείος Ευσέβιος ήταν ένας περίεργος άνθρωπος, σχεδόν τρελλός, είχε δυο αδελφούς: την Κλοτίλδη και το Ροβέρτο, που θα κληρονομούσαν — όπως έλπιζαν — τη περιουσία του, τέσσερα εκατομμύρια της καλής εποχής.

Όταν η ψυχή του θείου τους Ευσέβιου πέρασε στον ουρανό, οι δυο νέοι εκλήθησαν από τον συμβολαιογράφο του μακαρίτη ο οποίος τους διάβασε τη διαθήκη. Σύμφωνα μ' αυτή ο θείος Ευσέβιος άφηνε στη Κλοτίλδη και στον Ροβέρτο δύο εκατομμύρια στον καθένα από τον όρον να μην παντρευτούν. Έκείνος που θα παντρευτεί τον όρο αυτό έπρεπε να εκχωρήσει στον άλλο το μερίδιό του κληρονομίας, από την όποιαν έξέ αλλού ο καθένας μέχρις ηλικίας 50 ετών δεν θα είχε παρά την επικράτεια.

Αυτό έγινε μια άτυμια! φώναξε αναπηδώντας ο Ροβέρτος ενώ η Κλοτίλδη ξεροκατάπινε σιωπηλά.

Στο δρόμο ο Ροβέρτος έπιασε την Κλοτίλδη από το χέρι και την ρώτησε:

— Καί τώρα τί θα κάνεις; — Θα έπωληθώ το είσωδηματός και θα πάω στη Ριβιέρα. Ο Ροβέρτος σκέφθηκε λίγο και είπε:

— Εάν έρχομαι κι' εγώ; — Αυτό θα με ευχαριστούσε πολύ.

— Λοιπόν, σύμφωνα! Η Ριβιέρα είναι τόπος χαράς και διασκεδάσεως. Υπόφερα τόσο πολύ και θέλω να ξεσκασώ...

Και σκέφθηκε: «Η Κλοτίλδη είναι όμορφη, κάποιος θα ταυπηθεί μαζί της κι' εγώ αν φανώ έξυπνος μπορώ να της δώσω πολλές τέτοιες ευκαιρίες. Ο'νομάζω έτσι και τη δική μου και τη δική της όχη. Έπειτα από μια έβδομάδα βρίσκονταν κι' οι δυο στο Σάν Ρέμο. Έκει ο κόσμος γλεντούσε. Χαρού, έκδρομές, διασκεδάσεις κάθε είδους. Πολλοί πλούσιοι νέοι, έτοιμοι να έρωτευθούν, κι' ανάμεσα σ' αυτούς ένας μαρκήσιος, είχε κιάλας ξεπρελασθή γι' τη Κλοτίλδη!

Ο Ροβέρτος σκεπτόταν: «Η

καλή της τύχη θα είναι και δικό μου συμφέρον», μά συγχρόνως κρυφασταστέναζε.

Ο έρωτευμένος μαρκήσιος πήλ οίσασε μια μέρα το Ροβέρτο και το μίλησε ιδιαιτέρως:

— Είπατε εξάδελφος της δεσποινίδος, το είπατε. Έπιτρέψτε γι' α μια στιγμή να σας θεωρήσω σαν πατέρα της και να σας ζητήσω το χέρι της;

— Έστο, απάντησε ο Ροβέρτος, μά πρέπει να μάθωμε τί σκέπτεται και η Κλοτίλδη.

— Πιστεύω, απάντησε ο νέος, πως κι' αυτή σκέπτεται όπως και εγώ.

— Μά της μίλησατε σχετικά; — Της έδωσα να το καταλάβει. Δεν ετόλμησα όμως να της μιλώσα καθαρά. Γνωρίζετε την εξαδέλφη σας καλύτερα από μένα. Είπε πολύ όπως πρέπει, σοβαρή και εμπνεύσι σεβασμό. Και γι' αυτό ακριβώς την αγαπώ. Ένα γνήη γυναικία μου θα μου φανεί σαν να έγγιζω τον ουρανό, θα είμαι τρισευχισμένος.

— Κι' εγώ, φώναξε ο Ροβέρτος. — Πώς και σεί! — Θέλω να πώ πως θα σας βοηθήσω όσο μπορώ.

Ο Ροβέρτος σε πέντε λεπτά βρισκόταν στην ακρογιαλιά. Δεν άσχησε να βοηθί την Κλοτίλδη. Η εξαδέλφη του έπρεξε άμέσως κοντά του.

— Ω! Ροβέρτε, τί κάνεις εδώ; — Σε ζητούσα Κλοτίλδη — είπε ο Ροβέρτος. Άκουσε με προσεκτικά. Πρέπει να σοδ μιλώσω.

— Η νέα τον κούταξε περιεργα. — Κλοτίλδη, θα σοδ πώ κάτι το πολύ σοβαρό. Πρέπει να το σκεφθείς καλά.

— Τι συμβαίνει λοιπόν; — Κλοτίλδη, κάποιος σ' αγαπά.

Της μίλωσε και την κούταξε στά μάτια. Το φεγγάρι τη φώτιζε όλόκληρη και έκανε ν' ακτινοβολούν τά εαυτά της μαλλιά.

Ήταν τόσο όμορφη. Την κούταξε γοητευμένος. Και όταν η νέα

άργα άκούμπησε το κεφάλι της στον ώμο του, έχεσσε έντελώς την άποστολή σου. Η Κλοτίλδη όμως τον έφερε στον έαυτό του.

— Έξήγησέ μου λοιπόν τί συμβαίνει, Ροβέρτε;

Ο εξαδέλφος της της μίλωσε γι' α την πρόταση του μαρκησιού. Η Κλοτίλδη τινάχθηκε άποτομα και τον κούταξε συγκινημένη.

— Μιλές σοβαρά, Ροβέρτε; — Μά βέβαια, αγαπητή μου εξαδέλφη. Ο μαρκήσιος με βρήκε πριν λίγη ώρα και με παρακάλεσε να σοδ μιλήσω. Είπε τρελλά έρωτευμένος μαζί σου.

Η Κλοτίλδη χαμήλωσε λυπημένη το κεφάλι της.

— Δεν πρόκειται να παντρευτώ, Ροβέρτε, ψιθύρισε. — Δεν πρόκειται να παντρευτώ;

— Όχι. — Κι' άμέσως συνέχισε: — Δεν θέλω να παντρευτώ το μαρκήσιο. Και ξέρεις γιατί; Άγαπώ κάποιον άλλο...

Ο Ροβέρτος την κούταξε ασταμάτως.

Η Κλοτίλδη πλησίωσε κοντά του και τοούφριξε τά χέρια στά δικά της.

— Δέη εκατόλαδες λοιπόν, Ροβέρτε; Δεν έμάντεψες πως σ' αγαπά;

— Μ' αγαπάς, εξαδέλφουλα μου; Θεέ μου!... Είμαι πολύ ευτυχής, γιατί κι' εγώ σ' αγαπώ. Μά γι' α σέψω λησμονείς τη διαθήκη τοθ θεού;

— Ναι, έχεις δίκιο. Θα μιλώμε κι' οι δυο κάμνωχοι!... — Θα έργασθούμε, έφώναξε άποφασιστικά ο Ροβέρτος.

— Ναι, Ροβέρτε. Κριάζεται άβρος. Έγώ θα γίνω ράφτρα.

— Έσύ δεν θα κάνεις τίποτε. Ο σύζυγος είμαι εγώ. Ο άνδρας είμαι εγώ... Θα ήταν πρωτακούστο αν δεν μπορούσα να συντηρήσω και τοθε δυο μας.

Όταν έπισκέφθηκαν το συμβολαιογράφο τους δέχτηκε γεμιστός άπορία. Η κατάπληξι του ήταν

μεγάλη όταν άκουσε την άποφασι τοθε.

— Το σκεφθήκατε καλά; Η φτώχεια σας περιμένει, τοθε είπατε. — Η φτώχεια δεν μπορεί να μάς πειραξί όταν ύπάρχη η άγάπη, απάντησαν μ' ένα στόμα οι δυο νέοι.

— Και όμως... είπα ο συμβολαιογράφος, άπευθυνόμενος πρό πάντων στο Ροβέρτο, αυτό που κάνατε είναι τρέλα.

— Άπορώ πως μιλάτε έτσι σ' ένα νέο ύγιη, δυνατό και έξυπνο σαν έμένα, φώναξε ο Ροβέρτος. Άν ο θεός μας ήταν τρελλός και κακόθε τόσο το χειρότερο γι' α την ψυχή του...

— Πολύ καλά, είπα ο συμβολαιογράφος, είπατε έλευθεροι να κάμετε ότι θέλετε. Φοδούμαι ότι θα δυοτυχησθε.

— Άγαπήμαστε τόσο, κύριε, ώστε θα ζήσωμε τρισευχισμένοι. Ο συμβολαιογράφος χαμογέλασε:

— Άποφ' η άγάπη σας είναι τόσο μεγάλη, είπα, παντρευθήτε παιδιά μου. Δεν θα σας λείψουν τά πλούτη.

— Πώς; ρώτησαν κι' οι δυο. — Συγχωρέστε με γι' ατι έκανα κάποιο λάθος. Την τελευταία φορά που σας είδα ήμου τον τόσο πολύ ζελισμένους που διαδίζοντα τη διαθήκη του...

— Λοιπόν; — Λοιπόν; — ...είχα λησμονήσει μια προσθήκη στην διαθήκη που μου ύπαγορεύσατε τις τελευταίες στιγμές της ζωής του.

— Διεδώσα την — φώναξε ξεροκατάπινοτας ο Ροβέρτος. — Ίσο — είπα ο συμβολαιογράφος θάζοντα τά γυαλιά του. Η προσθήκη γράφε: «Άφινω δέλα τά ύπάρχοντά μου στη Κλοτίλδη από τον όρον να παντρευτώ τη το Ροβέρτο και στον Ροβέρτο αν παντρευτή τη Κλοτίλδη. Άς είναι και οι δυο τους εύλογημένοι από τον θεό και να ζήσουν εύτυχοίμονοι».

— Ναι, ο θεός — φώναξε άκτινοβολώντα από χαρά και φιλόντα τη λατρευτή του ο Ροβέρτος — προστατεύει εκείνους που αγαπώνται!...

P. M. ΚΡΙΒΕΛΛΙ

Δέν ύπάρχη καμιά άμφιβολία ότι η πιο τρομερή αλλά συγχρόνως και έφο. διακομή μ' όλα τά σύγχρονα μέσα φυλακή του κόσμου, είναι η φυλακή Άλκατράζ, στην Άμερική.

Η φυλακή του Άλκατράζ είναι χτισμένη πάνω σ' ένα μικροσκοπικό νησάκι κοντά στο Σάν Φραντσκο.

Γι' α να δραπέτευση ένας φυλακισμένος από το Άλκατράζ είναι άδύνατο.

Γιατί σ' αυτή τη φυλακή που είναι χτισμένη από άτσάλι και μπετόν, χρησιμοποιούνται όλα τά σύγχρονα τεχνικά μέσα γι' α να φυλάγνται οι φυλακισμένοι.

Τρόφιμοι των φυλακόν του Άλκατράζ είναι οι πιο επικίνδυνοι γκάγκωτερες των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ο Άλ Καπόνε, έκανε αρκετά χρόνια μέσα σ' αυτές. Επίσης ένας από τοθε πιο επικίνδυνους τροφίμους των φυλακόν αυτών είναι τώρα και ο γκάγκωτερ Τόμμου Μάκ Σάιτορ.

Ένα από τά τοληρότερα ληστερικά «κάλπα» του Μάκ Σάιτορ, είναι και η ληστεία μέσα άμαροσυχίας που μετέφερε όλο το εισ χρυσού απόθεμα της Γουόστ Μπάγκ.

Επίσης ο ίδιος αυτόθε γκάγκωστερ είχε άπιχειρήσει να ληστέψη — άπιστευτο κι' όμως αληθινό — το Θησαυροφυλάκιο των Ηνωμένων Πολιτειών.

Επειδή λοιπόν όλοι σχεδόν οι τρόφιμοι του Άλκατράζ είναι σωστό «σημαίοι κίνδυνου» ή διεύθυνσις των φυλακόν έχει λάθει όλα τά άπαιτούμενα μέσα, ώστε η άπόδρασι των να είναι τελείως άδύνατο.

■ ΑΛΚΑΤΡΑΖ ■

Η ΠΙΟ ΤΡΟΜΕΡΗ ΑΛΛΑ Κ' Η ΠΙΟ ΜΟΔΕΡΝΑ ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μέσα στο Άλκατράζ έπικρατεί μια σιδερένια πειθαρχία. Οι ήλεκτρικές έγκραταστές των φυλακόν είναι οι πιο τέλειες του κόσμου.

Το ποιά, ο στριγγλιάρικος ήχος μιας σειρήνας ύποχρεώνει όλους τους φυλακισμένους να πεταχθούν από τά κρεβάτια τους. Τέσσερα λεπτά ύστερα από το σφύριγμα της σειρήνας οι άτσα. λένιες πόρτες των πρώτων δέκα κελλιών κάθε πατώματος άνοίγουν αυτόμάτως. Στο βάθος κάθε διαδρόμου είναι τοποθετημένο ένα φυλάκιο, από το όποιο, άπλισημένος σαν άστοκάς, ένας φυλακας παρακολουθεί τοθε φυλακισμένους.

Μόλις άνοίξουν οι πόρτες, οι φυλακισμένοι είναι ύποχρεωμένοι να τποθετηθούν σε στάσι ποσο. χής στο διάδρομο, μπρός στα κελιά των και να περιμένουν τη διαταγή του φυλακιά η οποία δίδεται δια μεγαφώνου.

Μόλις τοθε δοθή η σχετική διαταγή, οι φυλακισμένοι μπαίνουν ο ένας ύστερα από τον άλλο μεσα σε میان αίθουσα όπου ένα μηχανήμα εκπέμπει ύπερβρες ακτίνες, γι' α να εξακριβωθή αν κινάσθε άπ' αυτούθε έχει κρυμμένο κανένα όπλο επάνω του ή αντίκειμενα από μέταλλο. Κι' αυτό γι' ατι οι κανονισμοί του Άλκατράζ άπαγορεύουν άσύτηρά να κατέχουν οι φυλακισμένοι όποιοδήποτε μετάλλιο αντίκειμενο.

Λοιπόν οι ύπερβρες ακτίνες πέσσουν σε μέταλλο αντίκειμενο, άνάθει ένα ήλεκτρικό γλωμπάκι, το όποιο είδοποιεί τον φυλακα κι' έπακολουθεί έρευνα και κατάσχεσις του αντίκειμενου. Επίσης άπαγορεύεται άσύτηρά στοθε φυλακισμένους να μιλούν μεταξύ των. Έξαιρέσις στον κανονισμό αυτών γίνεται μόνον κατά την διάρκεια του πρωινού πλουσιματος το όποιο διαρκεί 3 μόνον λεπτά.

Τά κελλιά του Άλκατράζ είναι μικροσκοπικά, σωστά φέρετρα πεθαμένων. Οι διαστάσεις των είναι δυο μέτρα και σαράντα επί ένα μέτρο και είκοσι. Οι τοίχοι των κελλιών είναι από άτσάλι. Επίσης και οι πόρτες φράσσονται από κιγκλιδες χαλύβδινες.

Στοθε διαδρόμου της φυλακής, κυκλοφορούν διαρκώς φυλακες, οι όποιοι επιβλέπουν τοθε φυλακισμένους τις ώρες που βρίσκονται στα κελιά τους.

Άπό τά μικρά κιγκλιδωτά παράθυρα, οι φυλακισμένοι δεν βλέπουν τίποτα άλλο από την άπεραντωσή της θαλάσσης.

Κατά την διάρκεια της νυκτός, από τά κιγκλιδωτά τόσα της πόρτας όσο και του παραθύρου κάθε κελλιού περνά ήλεκτρικό ρεύμα μεγάλης έντάσεως. Φωτινές έπιγραφές, τοποθετημένες στα κατάφορτα από ήλεκτρικό ρεύμα αντίκειμενα, προειδοποιούν τοθε φυλακισμένους γι' α κίνδυνο, που τοθε περιμένει στην πε-

ρίπτωσι που θα τ' άγγίξουν γι' α να δραπέτευσουν.

Στην περιπτωσι, που ο φυλακας του διαδρόμου θ' αντίληφθή ότι συμβαίνει κάτι το ύποπο μέσα σε κανένα κελλί, πατάει ένα κουμπι, κι' άμέσως όλος ο διάδρομος πλημμυρίζει από δακρυμό γόντα άερία.

Άς ύποθέσωμε π. χ. ότι κάποιος κατόδικος, έχει κατορθώσει να βγη άπαρατήρητος στο προαύλιο της φυλακής. Πριν προλάξη να φθάση στον πρώτο τοίχο που περιτοιγυρίζει το Άλκατράζ, θα δεχθή το συγκεντρωτικό πύρ σαράντα τεσσάρων πολυβόλων. Συνηθώς, όποιος μπαίνει μέσα στο Άλκατράζ, δεν ένασθβαίνει. Έκτός φυσικά αν, εν τώ μεταξύ έχει εκκίσει την ποιητή του.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΟΥΦΩΝ

Κάποιος θεόνουφος δεν ήθελε να παραδεχθή πως είχε αυτό το έλάττωμα. Μια μέρα ένας φίλος του στάθηκε στην άκρη του πεζοδρομίου κι' άποφ' το ύγνεψε με το δάχτυλο, έφερε τις δυο του παλάμες γύρω από το στόμα του, το όποιο και άνοιγόκλεισε δυο τρεις φορές, σαν άνθρωπος που φωνάζει δυνατά. Ένωείται όμως πως όλα αυτά έγιναν σιωπηλά, χωρίς να προσφέρη τον παραμικρό φθόγγο.

Ο κουφός έπεσε στην παγίδα. Έξω φρενών, έσπευσε να πλησιάση τον φαρσέ και μόλις έφθασε κοντά του το φώναξε με θυμό:

— Γιατί ουρλιάζεις έτσι βρέ άδερφέ; Για κουφούς μάς πέρασες; Μ' εξακούφανες με τις φωνές σου!

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΡΑΔΙΑΙΣΘΗΣΩΣ,"

ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Οι άσχυρότερες μας θα έχουν βέβαια ακούσει για τη ραδιομαντεία, την τέχνη δηλαδή μερικτών ανθρώπων, που κατορθώνουν μ' ένα μικρό ραβδί στο χέρι να ανακαλύψουν μέταλλα και νερό κάτω από το έδαφος. Οι έφημεριδες έγραψαν συχνά για τα κατορθώματα των ραδιομαντών και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι άνθρωποι αυτοί προσέφεραν έως τώρα θετικές υπηρεσίες σε αγροτικούς πληθυσμούς με την άνα. κάλυψη νερού.

Η άλλη ραδιομαντεία όμως δεν πρέπει να συγχέεται με μία πραγματική νέα επιστήμη, τη "ραδιοισθησία" ή "ραδιοισθησιολογία" όπως την ώνόμασε ο εφευρέτης της Αέδσας Μπουλού, που έπιτρέπεται σε ώριμα άτομα, με τη βοήθεια ενός έκκρεμοί - όπως π. χ. ένα κομμάτι σίδερο ή άλλο μέταλλο κρεμασμένο από ένα σπάγκο ή σύρμα ή ενός διχαλωτού ξύλου να ανακαλύπτουν με απόλυτη βεβαιότητα στερεά και υγρά σώματα κάτω από το έδαφος, έπάνω στο έδαφος ακόμη δε και στον άερα.

Οι προνομιούχοι αυτοί άνθρωποι, εκτός από την εξάσκηση που άποτελεί κυρίως το επιστημονικό μέρος της "ραδιοισθησίας", έχουν μία υπερευαίσθησία, ένα ιδιαίτερο μαγνητικό - ηλεκτρονευρικό σύστημα, που τους έπιτρέπει να δέχονται, σαν ραδιοφωνικοί δέκτες, τις ακτινοβολίες όλων των σωμάτων. Το καταπληκτικό περσο δε εινε πως η "ραδιοισθησιολογία" δεν καταπιάνεται μόνο με άψυχα άλλα και με τα έμψυχα, ακόμη δε και με τη ψυχή του ανθρώπου και τα μεγάλα μυστικά της ζωής στα ύποια κατορθώνει να εισδόξη.

Οι "ραδιοισθησιακοί" θεσάωνουν πως η νέα επιστήμη εινε ικανή να δώσει άπάντηση με μαθηματική ακρίβεια σε πολλά έρωτήματα της καθημερινής μας τάξης που μπορεί να σάς πησάει, όπως αν η γυναίκα σας ή η μηνηστή σας σάς εινε πιστή και μπορεί ακόμη να μνητέψη το νένο του παιδιού που θα άποκτήσετε από τη σύζυγό σας σαν εινε σ' ένδιαφέροντα κατάστασι! Με μία φωτογραφία ή και μία τοψφα μολιών του προσώπου που μία μέρα έθλιζετε να κληρονομήσετε, στη διάθεσί του ένας καλός "ραδιοισθησιακός" μπορεί να σάς πληροφορήσει αν οι έλπίδες σας αυτές εινε βάσιμες ή μάταιες!

Ο έλεγχος όλων αυτών των βεβαιώσεων δεν εινε πάντως εύκολο, ούτε υπορούμε να τις υλοθετήσουμε άπόλυτα. Πάντως όμως υπάρχουν γεγονότα έντελως εξασκρωμένα από τα όποια υπορούμε να αναφέρουμε μερικά.

Πριν πέντε χρόνια πέθανε στο πόργο του Σιρό, στη Γαλλία, χήρα και άτεκνη, η δούκισσα Ντ' Αμουλέμ, μία γυναίκα με μεγάλη περιουσία. Οι έπίδοσι κληρονομίες ήσαν πολλοί και όλοι συμφεροντολόγοι. Έψαξαν παντού για να βρουν μία διαθήκη, αλλά όλες οι σχετικές έρευνες - έφθασαν μάλιστα έως το σημείο να γκρεμισούν ένα τοίχο και να σκάψουν βοθειά στο ύπογειο - στάθρκαν μάταιες. Ένας από τους ένδιαφερομένους σκέφθηκε τότε να έπιστρατεύσει μερικούς "ραδιοισθησιακούς" και να τους έξασπολήσει σε κάθε γωνιά του πόργου. Και το άποτέλεσμα δεν άγγησε. Ένας από αυτούς υπέδειξε σε λίγο ένα σημείο του δωπέδου κάτω από το όποιο βρέθηκε ένα κουτί με την διαθήκη της μακαρίτισσας, κοσιμήματα, γουσα νουίματα, χρωόνγραφα άξια πολλών εκατομμυρίων φράγκων. Την άνεύρεσι της διαθήκης έπηκολούθησαν κομικοτραγικά ες

σκηές: καυγάδες μεταξύ κληρονόμων και άποκληρωθέντων πρό πάντων δε μεταξύ των "ραδιοισθησιακών" σχετικά με την μορσία της άμοιθής. Η ύπόθεσις εινε μάλιστα και την συνέχεια της στο δικαστήριο.

Ένα άλλο ένδιαφέρον περιστατικό εινε η διαλεύκανσις του μυστηρίου της εξαφανισσεως ενός Γερμανού περιηγητού από ένα ξενοδοχείο του Λουγκάνο, στην Έλβετία, την 25 Οκτωβρίου 1941.

Με τη βοήθεια μιας φωτογραφίας, μιας έπιστολής και μερικτών άλλων αντικειμένων του εξαφανισθέντος, ένας "ραδιοισθησιακός" κατορθωσε να βρη το πτώμα του κοντά στη λίμνη Άλαμπαντία έπάνω στις Άλπεις.

***

Ένας άσος της μυστηριώδους αυτής επιστήμης εινε ο Ιταλός Λουίτζι Φράττι Άμορτζ από το Μιλάνο.

Σε μία συνέντευξι που έδωσε τελευταίως, ο Άμορτζ εξήγησε πως η ανακάλυψις των σωμάτων έπιτυγχάνεται με το ραδιομαγνητικό έκκρεμο χωρίς στις ακτινοβολίες που συλλαμβάνει το δάκτυλο, που εκτελει χρέη ραδιοφωνικής άντενας. Οι ακτινοβολίες - μυστηριώδη κύματα - περνούν από τον ένκέφαλο και αντανακλούν έπάνω στο έκκρεμο με το κόνον να κινήται ή να περιστρέφεται άνολόγως του θητικού ή άνηθικού μαγνητισμού του μετεδότη. Φυσικά στον ένκέφαλο ύπόρχει ένα όργανο έπηφορισμένο να δέχεται αυτές τις

ΔΩΔΕΚΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

ΕΥΘΥΜΟ ΣΚΕΤΣ

Ο δίκονομής του ταχυδρομίου χτύπησε το κουδούνι της πόρτας μου κι άφησε βιαστικά κάτω από τη χαρμάδα του κατωφλιού μου ένα δελτάριο με τα έξης λόγια:

«Έπιθώμω να σάς συναντήσω.»

Παύλος Σμίτ.

— Σμίτ; σκέφθηκα, ποιος ειν' αυτός ο Σμίτ; Δε θυμούμαι να έχω γνωρίσει κανένα με τέτοιο όνομα. Άφρησα το δελτάριο πάνω στο γραφείο του σαλονιού μου και θεώρησα περιττό να κούρσω περισσότερο το μυαλό μου με έικασίες.

Δεν πέρασαν πολλές μέρες και η υπέρτερια έμπασε στο σαλόνι μου ένα χογτρο κομψοντυμένο κύριο.

— Ονομάζομαι Παύλος Σμίτ, μου λέγει, και θα ήθελα να μιλούσαμε λίγα λεπτά ιδιαίτερως.

— Εύχαριστώ κ. Σμίτ. Δεν έχω την τιμή να...

— Να με γνωρίζετε;

Κάθισε στο δίεδνο και μ' έκύταξε με κάποιο πείσμα άνεξηγητο για μένα.

Μήπως πρόκειται περί φάρσας κάποιου φίλου μου; έπια με το νού μου. Θα ίδουμε.

— Μήπως σάς ένοχλει η θερμάστρα; του έπια. Θέλετε να καθήστε στο φωτέγι εδώ;

— Όχι, εύχαριστώ.

Με κύταξε συγχρόνως με κάποια δυσπιστία στο βλέμμα.

— Ακούστε, εδώ, κύριέ μου μου έπια τέλος. Η Άννα, η γυναίκα μου κι' εγώ είμαστε άρραβωνισμένοι τρία δλόκληρα χρόνια και ζήσαμε όλο αυτό το διάστημα εύτυχισμένοι σαν δυο τρυγόνια. Πρό έβδομάδος παντρευτήκαμε. Και την ημέρα του γάμου μας η Άννα έλαβε ένα μάστο τριαντάφυλλα εκ μέρους σας μ' ένα σκανδαλώδες σημείωμα. Αυτό, κύριε, σημαίνει ότι έχετε σγάσει. Με καταλαβαίνετε υποθέτω.

άκτινοβολίες. Εινε ένας άδενας, που στους "ραδιοισθησιακούς" εινε έξαιρετικά άνεπτυγμένος εις βάρος άλλων άδενων του σώματος και πρό πάντων των σεξουαλικών.

Πρέπει να σημειωθή ότι επί της νέας επιστήμης έπιδρούν και άλλα φαινόμενα άναγόμενα στο "υπερπέραν".

"Ραδιοισθησιακός" δεν μπορεί να γίνη κανείς αν δεν έχη εκ γενετής τα σχετικά προστάτα. "Αν όμως αυτά ύπόρχουν μπορούν να τελειοποιηθούν και ν' άναπτυχθούν.

Ο Άμορτζ, παιδί ακόμη, προανήγγελε την άφιξι προσώπων και έπροφήτευσε γεγονότα, έπειδή ήταν τηλεπαθητικός δέκτης. Σήμερα όμως έπιτυγχάνει πράγματα ακόμη περισσότερα καταπληκτικά. Καθισμένος στο γραφείο του στο Μιλάνο, με το έκκρεμο στο γέρι και βοηθούμενος από έναν μεγάλο γεωγραφικό χάρτη, κατορθωσε να ανακαλύψη πολιτισμικά μέταλλα και δορυκτά, όχι μόνο στην Ίταλία, αλλά ακόμη και στην Άμερική!

Το ρεκόρ όμως των έπιτυχιών του Άμορτζ εινε η άνεύρεσις, χάρις στα υπερφυσικά του προστάτα και το περιήμω του έκκρεμο, δύο Ιταλών στρατιωτών που έφέροντο ως εξαφανισθέντες στον πόλεμο της Άφρικής. Ο διάσημος "ραδιοισθησιακός" κατορθωσε πράγματι ν' ανακαλύψη ότι και οι δύο θάσκονται αλύμωτοι στην Κύπρο, ο ένας τραυματισμένος στο άριστερο πόδι και ο άλλος μολωτισμένος στο κεφάλι και με τρία σπασμένα πλευρά.

Αυτή εινε με λίγα λόγια η "ραδιοισθησιολογία", η άπίστευτη έπιστήμη των τελευταίων χρόνων. Έπιστήμη που θα μπορούσε ν' άποβή με τον καιρό έβεργεται στην ανθρωπότητα.

ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ 60 ΧΙΛΙΑΔΙΚΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΣΙΓΑΡΟ!...

"Όπως σε μας, έτσι και στην Ρουμανία, η τιμή των τσιγάρων έχει αύξηση σημαντικά τα τελευταία δυο χρόνια. Μολαταύτα, κανείς δεν σκέφθηκε ότι ένα τσιγάρο μπορεί να στοιχίση 60 χιλιάδες λεύ σ' έναν καπνιστή. Εντούτοις αυτό συνέβη σ' ένα βεβαιωμένη καπνιστή του Βουκουρεστίου ένώ ήγιναι τις προάλλες στην καθημερινή του εργασία.

"Ήταν μέσα στο τραμ κ' είχε άνάβη ένα τσιγάρο, όταν ο διπλανός συνεπιβάτης του υπενθύμισε ότι άπαγορεύεται το κάπνισμα μέσα στο όχημα. Ο βερσιόλης όμως καπνιστής άντι να σβήση το τσιγάρο του, άπάντησε:

— Το ξέρω ότι άπαγορεύεται το κάπνισμα μέσα στο τραμ, αλλά εγώ κανίζω όταν κι' όπου μ' άρσει και κανείς δεν μπορεί να μου άπαγορεύη αυτό.

Και έβρισε χυδαιότατα τον συνεπιβάτη του.

Ο τελευταίος όμως έτυχε να εινε άστυνομικός. Ωδήγησε λοιπόν τον μανιώδη καπνιστή στο Πταισματοδίκαιο, το όποιο τον καταδίκασε με τρεις έξι μήνες φυλάκιση και χιλία λεύ πρόστιμο. Έκτός αυτού όμως τον καταδίκασε να πληρώση και 60 χιλιάδες λεύ για ψυχική όδονη του άστυνομικού που έβρισε σκαιότατα.

σημαίνουν όα' αυτά: "Έπί τέλους και η όπομονή έχει τα όριά της!

Σηκώθηκα φορικορισμένος.

— Κύριε Σμίτ, κι' εγώ έχω χάσει τη δική μου όπομονή και έπειδή δεν θα βρούμε άκρη σάς παρακάτω ποιά να με άφήσετε ή, ουχο. Όρίστε!

Και του έβειξα την πόρτα.

— Μη σε μέλει! φώναξε. Φεύγω τώρα άμέσως αλλά ξέρεις πού πηγαίνω; Στο δικηγόρο μου. Το δικαστήριο θα σοφί μάθη ποιά εινε η "κουκλίτσα" που έστειλες τα τριαντάφυλλα και ποιος εινε ο σύζυγος της κουκλίτσας.

"Έμψω θυμωμένος άφώνισας με σαν άγάμμα της Σφίγγος έοπίσω του.

"Άρχισα να βασανίζω το μυαλό μου ν' ένα πλήθος έρωτήσεων. Πάτε, πως και που μπορεί να έστάλησαν τα λουλουδιά!

Την περασμένη βδομάδα, έστειλα λουλουδία σε διάφορα κορίτσια. Ναί, αλλά σε καμία κυρία παντραμένη. Στάσου να δοθώ σε ποιές έστειλα λουλουδία...

Στην Εύα, στη Φάδρα, στη Ρόζα, στη Λίλιαν, στην Έλασα... Σε άλλη καμιά. Άπολύτως! Δε ξέρω πια τί να υποθέσω! Ποιος μπορεί να μου δώση την εξήγησι αυτού του μυστηρίου.

Την άλλη μέρα, το τηλέφωνο μ' έξόνησε πρωί-πρωί. Ήταν ό άνθρωπός μου. Μοζ ζητούσε χιλίες συγγνώμες...

— Σας ζητώ χιλίες συγγνώμες! Μας είχατε παραγγείλη να στείλωμε δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα στη δεσποινίδα Βάλβη την περασμένη βδομάδα άλλ' έπειδή έκεινη την ημέρα άκριδώς είχαμε ένα σωρό παραγγελίες για λουλουδία του γάμου ενός κάποιου Σμίτ, ο υπάλληλός μου έκαμε λάθος κι' έστειλε και το δικό σας μπουκετάκι με την κάρτα σας. Αποδύμαι πολύ για την παραδρομή. Δεν φαντάζομαι να σας έδωσε άλλως τε την παραμικρή ένόχλησι.

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

— Μπα! Δεν βαριέστε! το άπάντησα τρίζοντας τα δόντια από τη φούρκα μου! Μόνο που κόντεψα να φάω μία πιστολιά και να ταξιδέψω δωρεάν στον άλλο κόσμο για δώδεκα κόκκινα τριαντάφυλλα!

ΕΡΜΑΝ ΤΟΚΜΑΡ

ΚΑΙΤ. ΒΕΡΟΝΗ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΕΡΜΗ

ΦΟΞ - ΤΡΟΤ

ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ "ΕΤΣΙ ΕΙΝ' Η ΖΩΗ..."

Στίχοι Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ.
Τ^ο di Swing.

ΜΟΥΣΙΚΗ Κ. ΓΙΑΝΝΙΔΗ.

ΑΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Δέ-κα λέ-νε θέ-λει μιὰ γυ-ναί-κα και τῆς κάνουν τὸ γκιουλέ-κα τὴν τι-μὴ ἄν ἄ-γνω-ῆ
 "Ε-ρωσ "Αν ὁ ἄντρασεῖ-νε γε-ρος εἶ-νε λο-για τοῦ ἄ-ε-ρος και πολὺ ἄ-νι-α-ρα.

θέ-λει, κιὰς τ' ἀκούσουν οἱ θε-λοῖ "Αν-τρανε-ο, γλυ-κα, με-λι "Ο-λο σφιγος και ζω-ῆ.
 Λυ-σις Οἱ θαχλες τουοἱ διαχύ-βεις και να μῆ πορῆς νὰρχι-σης Μ'ενα νε-ο φλο-γε-ρο.

Μιὰ γυ-ναί-κα θερ-
 ναί-κα ζε-

μῆ "Ε-χει φλό-γα, ζέ-στη κι' ὄρ-μῆ κι' ἀ-μαμεινῆ ρέ-στη "Α-νά-βει τὸ κορ-μι
 στη κι' ἀνοθεινά-μει-νη πι-στη και εἰς ἀνκα-μι-νι, Γιάυ-
 Μιὰ γυ-
 τὸ θά-πελ-πι-στη.

- και πῶς νὰ τὴν ἀ-φη-σης, πῶς νὰ ψη-φη-σης - "Ο-τι μι-λά-ει ἡ φυ-σις - και μιὰ φο-ρὰ και φουντῶνει ὀβρινεῖ λυώνεις παρταρὰ Μιὰ γυ-
 ναί-κα

ναί-κα θερ-μῆ "Ε-χει φλό-γα, ζέ-στη κι' ὄρ-μῆ κι' ἀ-μαμεινῆ ρέ-στη "Α-νά-βει τὸ κορ-μι...